

A l'esquerra, la proposta que feren els arquitectes del pla General. En el centre, el que aconsellava la Generalitat i a la dreta, l'escut de Caldes de Malavella. Al final, s'han quedat amb un entremig.

Caldes de Malavella oficialitza el «top-less» i el posa a l'escut

S'han estat tres anys estudiant el tema

Caldes de Malavella ha decidit passar la mà per la cara a tots els municipis de la Costa Brava, i ha estat el primer poble a oficialitzar el top-less, en l'escut de la vila. Després de tres anys d'estudis i anàlisis històriques, ha imperat la tradició de les aigües termals, i el nou escut heràldic porta una noia nua banyant-se dins una tina d'or, plena, evidentment, d'aigua calenta. L'escut l'ha dissenyat Joan Casanovas, en base a les indicacions del conseller heràldic de la Generalitat, Armand de Fluvià. D'aquesta manera, es recull una tradició de més de cent anys, que ha permès que en èpoques polítiques ben diferents una femella amb les sines enlaire distingeixi la vila de Caldes.

Joan Ventura

CALDES DE MALAVELLA. — Els elements heràldics que componen el nou escut de Caldes que serà presentat en societat durant la festa major són: «De gules, una dona d'argent banyant-se dins una tina d'or, acompanyada de dos calderes d'argent, una a cada costat. Per timbre, una corona mural de la vila».

Els diferents estudis realitzats demostren que ja en el s. XVII el senyal de la vila era la caldera, com es pot comprovar als dos costats del portal de la façana de la parròquia de Sant Esteve. Armand de Fluvià explica que entre 1870 i 1915 el consistori usà un segell ovalat amb un dibuix amb una dona banyant-se dins d'una banyera sobre un pis de rajols quadrats que és pràcticament el que l'Ajuntament ha utilitzat fins ara, p. 15.

Els balnearis continuen presents a l'escut de Caldes, que ha triat una proposta turística jove, amb una mosca que no passa dels vint-i-cinc anys.

el seu llibre *Els escuts heràldics de Catalunya* inventa un escut en el qual és un home qui ocupa la banyera. La Gran Geografia Comarcal de Catalunya és potser la més atrevida reproduint un escut amb una dona eixugant-se dins d'una banyera d'or. Els arquitectes Joan Escrivà i M. Dolores Nadal, quan van redactar el pla general, van fer dissenyar una noia típicament modernista, banyant-se dins d'una palangana, amb una posa força eròtica.

van canalitzar a partir de la decisió del consistori del 14 de juliol de 1983, sol·licitant un informe al departament de Governació, per disposar d'un escut heràldic que el distingís i el diferenciés dels altres municipis del Principat. Finalment, es va acceptar la proposta del conseller heràldic, Armand de Fluvià, i ara s'ha encarregat el disseny a l'artista Joan Casanovas, que ha mantingut la senyora dins la tina, amb un pit ardonit.

Curiosament, l'escut de Caldes, en una o altra forma, ha travessat més de cent anys d'història, sobrevivint als diferents règims, des de la monarquia dels Borbons, fins a la república, passant pels quaranta anys de franquisme, temps en els quals es respectà la noia, però amb la incorporació de l'àliga de rigor, i allò d'una «grande y libre». Ara l'Ajuntament ha fet justícia i s'ha oficialitzat allò que ben segur el «país de les llibertats» no permetria.

Els veïns de Caldes, però, rebran el nou escut a través d'una sorpresa que es prepara per la Festa Major i que suposarà una innovació estiuenca dins dels típics programes de Festa Major. L'escut amb el top-less de rigor es farà públic per les festes de la vila i, a partir de llavors, la nova imatge ja serà oficial, després d'haver desestimada fins i tot una proposta de la Generalitat on lògicament no hi mancaven els pits, que caracteritzen Caldes de Malavella, si bé no eren tan proporcionats com els oficials.

